

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Ioannis Ivsti Lanspergii Carthviani, Natione Bavari,
Opvscvla Spiritvalia**

ab ipso Autore partim Latinè, partim Germanicè euulgata

Orationibvs Variis, Et Ignitis aspirationum iaculis ad Deum, Deiparam
Virginem Mariam, cæterosq[ue] Sanctos - exercitijs item diuersis, tum
maximè Paßionis Dominicæ, eiusq[ue] matris, refertißimus

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1630

Ea quæ Christus hora Sexta pro nobis perpessus est, Hymnus VIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45928](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-45928)

Ea que Christus pro nobis passus est hora
Prima, breuissime explicans,

Hymnus VI.

A Dductus mane Iudici,
De criminè multiplici
Dum accusaris, pateris,
Tacens, Herodi mitteris.
Multis te rex interrogat,
Tacentemq; vituperat,
Spretum vestis opprobrio
Ut stultum, mittit Pontio.
Te vinclum inter verbera
Reducunt & conuitia,
Insultant, plebs obloquitur,
Te mater dolens sequitur.
Iesu totum fac humilem
Me, castum, mitem, supplicem,
De cunctis bene lentiā,
Omnesq; mihi præferam.
Nil iudicem, sim patiens,
Sensus & linguam continens:
Mundum & laudes horream,
Propter te sperni diligam.
Iesu tibi qui pateris, &c. vt suprad.

Ea que Christus pro nobis hora Tertia
passus est, succinctim enarrans,

Hymnus VII.

O Grandis contumelia
Iesu, quem hora tertia
Latroni Præses comparat,
Peiorē sed plebs æstimat.
Nudus ligatus cæderis
Flagris, virgis discer-eris,
Dum liues tortus fauci,
Cruor calcatur roseus.
Illusum veste rubea,
Corona pungunt spinea,
Conspuunt, cœdunt, exprobrant,
Crucifigari postulant.
Mater afflictum respicit,
Eius cor dolor secuit,
Cuius me dolor saquier,
Spinaq; tua cruciet.

Iesu tibi nil præferam,
A te fac vt fuscipiam
Moesta lætus & aspera,
Feramq; mitis omnia,
Iesu tibi qui pateris, vt suprad.

Ea que Christus hora Sexta pro nobis
percessus est, breviter explicans,

Hymnus VIII.

PRæses ante meridiem
Iesu te fistit humilem,
Pronunciat innoxium,
Quem damnat ad supplicium,
Nemo scit contumeliam
Quam pateris tunc arduam,
Iesu, qui crucem propriam
Gemens fers ad Caluariam.
Irrisus inter verbera,
Cruenta das vestigia,
Piz sequuntur fœminæ
Cum matre flentes misere,
Educeris cum impijs,
Vt videaris similis,
Et viribus cum deficis,
Matre vidente corruis.

Myrrhatum vinum porrigunt,
Ad locum vbi veniunt,
Mox enudaris vestibus,
Plagis recrudescentibus.

Parari crucem conspicis,
In quam proiectus, obijcis
Manus pedesq;, dum clavis
Extensus crucifigeris.
Mater insultus pessimos,
Iesus audit & malleos,
Suspensum cernit vnicum,
Inter latrones medium.
Illusus à principibus
Dum oras pro tortoribus,
Latroni donans veniam,
Matri commendans vnicam.
Iesu cuncta fac deseram,
Meq; verè despiciam,
Vnum te nudus diligam,
Tibi confixus haream,

Tu

Tu lachrymas & vulnera,
Tu poenas & opprobria,
Tuos ô Christe gemitus
Meis inscribe sensibus
Iesu tibi qui pateris, *vt suprad.*

*Ea que Christus hora Nona pro nobis
passus est succinatum exponens,*

Hymnus IX.

Iesu quem amas fortiter,
Quos tam misericorditer
Præfluris tuis redimis,
Quas hora Nona pateris.
Distentum poenæ dissipant,
Te flagellorum cruciant
Plagæ, te clavi lacerant,
Hinc spinæ caput vulnerant.
Quassantur artus liuidi,
Nerui laxantur rigidi,
Cruor hinc manat roseus,
Dolor crescit acerrimus.
Consputa palpit facies
Cruore fuso, macies
Membra consumit arida,
Dum sitis premis aspera.
Sensus & dolor viguit,
Non est quod poenam minuit;
Hæc mater videns anxia
Tabescit prætristitia.
Ad Patrem tristis clamitas,
Relictum te voceras,
Gostando fel amaricans,
In cruce pendes lachrymans.
Anhelum peccatus palpitas,
Cor gemit, lingua æstuat,
Commendas te & inuocas
Patrem expirans clamitas.
O quam immensa charitas,
O cordis mira bonitas,
Iesu te totum tribuis,
Nobis cor tuum aperis.
Iesu rex amantissime,
Me munda tuo sanguine,
Tu mentem meam vulnera,
Transformans & inebria.

Fac mundo totus moriar,
Absortus tecum vniar,
Egrediens hinc, gaudia
Mox ducar ad coelestia.
Iesu tibi qui pateris, *vt suprad.*

*Ea que hora Vespertina ante & post
Christi necem acta sunt breuissime expli-
cans,*

Hymnus X.

TV vespere deponeris
De cruce, matri redderis,
Iesu te plangunt anxiæ,
Te dum inuoluunt sindone
Hoc tempore mysterium,
Sacrumq; fit conuivium,
Iesu post coenam typicam,
Tuam pascis familiam.
Vtrumq; cibans hominem,
Carnem tuam & sanguinem,
Panis viniq; specie,
Das nobis amantissime.
Iesu nostra redemptio,
Tu cibus, tu refectio,
Tibi mens mea haec stat,
Et cruncem nunquam deferat;
A seipsa deficiat,
Teq; semper esuriat,
Ad cibum hunc me simplicem,
Pium, castum fac humilem.
Iesu tibi qui pateris, *vt suprad.*

*Christi, tristissimam agoni am, eiusdemq;
sepulturam paucis explicans,*

Hymnus XI.

Doloris est initium
Finisq; completorium,
Iesu, nam tunc egredieris
Ad hortum, in quo traderis.
Tibi tristis est anima,
Dum oras in angustia,
Sudorem dans sanguineum,
Turram expectans hostium.
Hac hora tuos visitas,
Quos vigilare iusseras,

ggg 2

Sie